

Eitt ljós á gøtu míni

v/John A. Næs

»Við Harran eg sigi: »Tú ert Harri min; min lukka er einans hjá tær!

Teimum heilagu, sum i landinum eru, Harrin dýrðarverk ger, til teirra er alt hans yndi.« (Sl. 16,2–3.)

Nógv er, ið nevast kann lukka her i livinum og tað er av menniskjaligum uppruna eisini. Og tó hevur sálmaskaldið rætt, tá ið hann sigur: »Min lukka er einans hjá tær!« Uttan Harran er livið veruliga tomt. Tað er sum sjálv sólin er burt. Eins og allur vakurleiki á fold hevur uppruna sín i sólini, soleiðis hevur øll lukka sín uppruna i Gudi. Uttan hann er livsins lukka fátæk og gleðleys. Hann, sum hevur Gud, hevur livsins lukku umframt. Gud er vorðin hin sanna stóra lukkan, sum einki annað kann verða mett við. Ti kann hann, sum trýr á Gud, missa ella sakna nógv av tí, ið nevnt verður livsins lukka, og kortini vera glaður. Gud sjálvur gevur tað, sum hjartanum innast inni er tørvur á, og lærir ein betur og betur at hava nóg mikið i Gudi. Takka tí fyrri teirri lukku, tú hevur i honum, so kanst tú lættari liva fyrri uttan livsins vanligu lukku – um tað kom at vera lutur tín.

Tey menniskju, vit koma nógv saman við, koma i størri ella minni mun at seta dám á okkum. Og teir vinir, vit finna okkum, vitna i stillum um tað, ið býr innast i okkum. Einki er meira natúrligt fyrri ein kristnan enn at koma saman við trúgvandi. Til tey heilagu er alt yndi Guds, sigur sálmaskaldið. Sálmaskaldið kennir seg eitt við tey heilagu: sorgir teirra vóru eisini hansara gleiði teirra var eisini hansara. Millum tey kennir hann seg væl, tey vóru vinir hansara, andaligu brøður og systrar hansara. Guds fólk var fólk hansara. Til teirra er alt yndi hansara, til teirra er alt yndi Harrans. Hann steðgaði ikki við tað, ið teimum tørvaðu, teirra brek og litilsvirði, hann hav heldur gætur tí, sum hann og tey attu i Gudi sinum, og vitnar, at Harrin ger dýrðarverk móti teimum heilagu. – Hedvur tú hesa støðu til tey heilagu?

Vælkomið
litla barn

9. juli fingur Anita og Poul Martin í Esbjerg eina dóttur. Hon var 50 cm long og vigaði 3400 gr.

16. juli fingur Gunvør Thomsen, Gøtu, og Terji Hansen, Runavík, ein son. Hann var 52 cm langur og vigaði 3300 gr.

17. juli fingur Valborg Jespersen og Tóri Nattestad, Tórshavn, ein son. Hann var 54 cm langur og vigaði 3500 gr.

18. juli fingur Tórun Miðberg, Vestmanna, og Stefan Kristiansen, Tórshavn, eina dóttur. Hon var 53 cm long og vigaði 3450 gr.

19. juli fingur Kirstin og Jón Kári Høgenesen, Viðareidi, eina dóttur. Hon var 53 cm long og vigaði 3725 gr.

19. juli fingur Birgit Haraldsen og Karstin S. Wang, Kvívík, eina dóttur. Hon var 52 cm long og vigaði 3280 gr.

21. juli fingur Jórún og Andrass Joensen, Tórshavn, eina dóttur. Hon var 56 cm long og vigaði 4300 gr.

Meinigheitshúsið, Tórshavn

Sunnukvöldið kl. 18.00: Møti v/ Carl Weihe.

Samkoman Sion, Vágur

Sunnudag kl. 11.00: Morgunmøti.

Sunnukvöld kl. 18.00: Evangeliskur fundur.

Mánakvöld kl. 20.00: Bønarfundur.

Mikukvöld kl. 20.00: Bønarfundur.

Bønartænastan svarar á tlf. 73941, frá kl. 20.00–22.00.

Gudstænastur 8. s.e. trinitatis

Elduvík: P. O. K. Olofson kl. 12.00, altargongd

Hellurnar: P. O. K. Olofson kl. 17.00, altargongd

Klaksvík: L. Michaelser kl. 11.00

Funningur: E. Olsen kl. 12.00, altargongd

Kvívík: M. Bæk kl. 12.00, altargongd

Saksun: U. Næs kl. 11.00

Vestmanna: U. Næs kl. 17. familjugudstænasta

Tvøroyri: S. Nordentoft kl. 11.00

Fámjín: S. Nordentoft kl. 12.30, altargongd

Hov: P. Paulsen kl. 12.00

Vágur: H. Joensen kl. 11.00

Leiti: H. Joensen kl. 12.15

Havnar kirkja: B. Bæk

Kaldbak: P. M. Rasmussen

Nes: J. Bech kl. 11.00, altargongd

Glyvrrar: H. Bøgesvang kl. 11.00, altargongd

Skála: J. Fríðriksson kl. 11.00

Talvan gongur í Hósvíkar kirkju til frama fyrri Hina før-
oyisku Sjómansmissionina.

Læknavaktimar

Tórshavn: Sólvi W. Olsen, tlf. 16611, leygardagin. Georg Egholm, tlf. 12602, sunnudagin.

Eysturoy: Knút Jacobsen, tlf. 23006, leygardagin. Karstin Vagn Hansen, tlf. 41086, sunnudagin.

Norðuroyggiar: Jóhan Djurhuus, tlf. 56380.

Vágur: Tlf. 32413.

Suðuroy (norður): Tlf. 71560.

Suðuroy (suður): Tlf. 73030.

Tannlæknavakt
Tórshavn

Bráðfeingishjálpið fæst leygardag, sunnudag og haldigidar kl. 13.00–14.00. Tlf. 14544.

Prógv

Gudný Samuelsen, Fuglafirði, hevur fingið lærubræv í skrivstovuyrkunum. Hon lærði hjá P/F Vónin í Fuglafirði. Lærimeistari var Poul Hvidtfeldt.

Brúðleyp

Í dag giftast í Býráðssalinum í Havn Elisabeth Michelsen Hjaltalin og Ragnar Joensen, bæði úr Havn.

Í dag giftast í Nybøl kirkju Magda Súsanna Guttesen og Hans Edmund Olsen, Sørvági. Brúðleyps adr.: Sotturpvej 4, Nybøl, 6400 Sønderborg.

Mikudagin 20. juli giftust í Havnar kirkju Erla Mikkelsen og Eivind Joensen, bæði úr Havn.

75 ár

Sunnudagin 24. juli verður Alfred Lambastein, Fuglafirði, 75 ár. Hann er burturstaddur.

AA fundir,
Tórshavn

Leygardagin kl. 17.00 og kl. 22.30.

Sunnudagin kl. 11.00. Kl. 17.00 verður opin fundur. Avvarðandi og onnur áhugað eru væl komin.

Mánadagin kl. 20.00.

Týsdagin kl. 20.00 á Háskúlanum.

MALTEIGURIN
Tað saltaða líkið

Í søgnini um Sterku Marjun endurgevur Jakob Sen soleiðis: »Hon giftist við Símun i Niðurhúsum, ið seinni var bóndi í Kálgarði.« (Sagnir og ævintýr I, s. 31).

Hon giftist við Símoni. Soleiðis æt tað og eitur tað á normalføroyskum. Men útvarpið er farið at brúka formin giftast pluss ávirki í hvørjumfalli: hon giftist honum. Marilyn Monroe giftist Arthur Milleri. Í einari av teimum makabru søgnum, sum útvarpið heldur seg forlysta fólk við um morgnarnar, bleiv herfyri sagt um onkran stavn, at hann mátti giftast líkinum fyrri at fáa arv ella okkurt sovorðið.

Hetta minnir um søguna hjá Edgar Allan Poe um tann avlanga kassan. Tann køni kunstmálarin Cornelius Wyatt skal fara við skipi frá South Carolina til New York, tá kona hansara bráðliga doyri. Ønur av sorg tekur hann líkið við sær í einum avlongum kassa. Hann hevur saltað konuna.

Onkur kann fáa tann tankan, at summir føroyskir miðlamenn spæla við málið. Serliga nú um jóansøkuna vóru áhugaverdar nýskapanir at hoyra í útvarpinum. Vit hoyrdu, at bardagarinn hava kravt 100.000 fólkum lívið. Vit hoyrdu eisini um knútin, sum Norðurkorea hevði íbiri. Vit undraðust, tá vit hoyrdu um mannin, sum var hóttur við lívinum. Hevði tað verið líkið í kassanum hjá Cornelius Wyatt, sum bleiv hótt við lívinum, so var logikkurin í ordan. Men her var talan um onkran, sum var hóttur við at skula missa lívið. Úr Rwanda hoyrdu vit um, at teir hutaráðandi lögdu eftir teimum tutsiráðandi – ella umvent. Hvat er ein hutaráðandi persónur? Av Haiti (ella Heiti, sum tað vælsaktans eitur í atlassinum, sum hevur »umsett« Ukraina til Ukraina) fingur vit tey boð, at Abiola, denn dætur, hevði tilnevnt seg sjálvan nýggjan forseta. Stúkk denn! Tað hevur allar dagar iðið, at NN bleiv únevndur til biskup, amt-mann, yvirlækna ella sýslumann. Formurin við sagnorði pluss tvey hvønnföll verður bara brúktur saman við heilt fáum sagnorðum (kalla, skíra, nevna, rópa o.t.). Tað er rætt at siga, at »teir skírdur hann ein búrhund«, »hann kallaði hana sín skatt«. Men onnur sagnorð kunnu ikki brúkast soleiðis. Tað eitur: tey róptu abbasonin Mikkjal, men seta vit eitt forstavilsli upp á »róptu«, so broytist hvønnfallið til fyrstingarlið: tey útróptu hann til kong. Somuleiðis: tey valdu hann til formann, tey krýndu hana til vakurleika-drottning. Tað eitur ikki, at hann las lækna, men, at hann las til lækna, prest ella sakførara.

Tað plastikmálið, sum hesi fáu dømini siga eitt sindur um, finnur útbreiðslu millum málsliga veik og ósjálvstøðug fólk. Sibbar og útlendingar ognar sær skjótast hesa dialektina. Hetta er eitt mál uttan saft og kraft, tað hevur elementarar grammatiskar feilir, og tess stílur er so farvuspælandi sum ein tjórukustur í einari tjórupes.

Tað er steindeytt. Tað kunstiga málið av Trøð Debesar er eitt lík, og tað er ikki so frægt, at líkið er heilt. Kenniorðini mangla, hvørfsfalsliðini eru øvug, og fastar vendingar eru skryktar úr líði. Líkið er lámur, plattfótað og kúlt. Hóast tað hevur ligið í íslenskum salti í 30 ár, nyttar einki at hótta tað við lívinum. Rundan um kistuna sita forsgadri líftøkningar og málaatstøðingar. Teir eru deyðiliga forelskaðir í líkinum, men teir vita ikki síni livandi ráð. Okkum tørvar líkivgandi teknifrøði, siga teir, meðan teir røra í saltinum.

Kanska kundu teir gjørt sum Cornelius Wyatt í søguni hjá Edgar Allan Poe, tá ið skipið við líkinum kom í havsneyð, og manningin mátti fara í redningsbátin:

Avstandurin millum vrakið og okkara bát var vaksin skjótt. Og nú sóu vit tann svaka mannin – tað er tað einasta heitið, sum hóskar til hansara – koma til sjónar á dekkinum. Hann kom upp gjøgnum leytaran frá kahúttini, og eftir sær dragsaði hann við øgiligum kreftum tann avlanga kassan. Vit hugdu at honum mállæys og forfard og sóu hann nú binda ein triggjar tunnar týskan togenda um kassan og síðani um miðjuna á sær sjálvum. Og so vóru bæði hann sjálvur og kassin í sjónum. – Tey sukkur beinanvegin og sóust ikki aftur.

C.